

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 22. novembra 2012 v trestnej veci obvineného **J. L. , pre zločin ublíženia na zdraví** podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ T. zák. o dovolaní obvineného, podaného prostredníctvom obhajkyne JUDr. L. K., proti rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 19. apríla 2011, sp. zn. 4T 105/2010, a rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. augusta 2011, sp. zn. 3To 62/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **J. L. sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 19. apríla 2011, sp. zn. 4T 105/2010, bol obvinený **J. L.** uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13. mája 2010 v čase okolo 12.30 hodiny v obývacej izbe rodinného domu č. X. v obci O., okres N., pod vplyvom alkoholu, po predchádzajúcich hádkach, kuchynským nožom s dĺžkou čepele cca 13 cm, opakovane bodal a porezal svoju manželku – poškodenú **V. L., nar. X.** do rôznych častí tela, čím jej spôsobil bodnú ranu v oblasti záhlavia vľavo 1,5 cm dlhú, bodnú ranu za ľavou ušnicou 1 cm dlhú, dve bodné rany na prednej a bočnej strane krku vľavo 1 a 1,5 cm dlhé bez poškodenia krčných orgánov, dve bodné rany na hornej časti prednej ľavej strany hrudníka, preniknutie vzduchu pod kožu na prednej ľavej strane hrudníka, bodnú ranu na stene brušnej vpravo 2,5 cm dlhú prenikajúcu do dutiny brušnej s krvácaním do dutiny brušnej, štyri bodné rany na vnútornej strane paže vľavo, štyri bodné rany na zadnej strane paže vľavo, reznú ranu v oblasti ľavého predlaktia na vonkajšej hrane predlaktia, reznú ranu na palci pravej ruky na vnútornej strane, tri bodné rany na prednej

strane s vytvorením krvného výronu v okolí, dve bodné rany v oblasti sedacej časti sedacieho svalu vľavo, reznú ranu na pravom kolene a dve bodné rany na zadnej strane stehna vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti, ktorá naďalej trvá.

Za to bol obvinenému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvinený bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému uložený trest prepadnutia veci, a to noža s dĺžkou čepele 13 cm.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. súd vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. uložil obvinenému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú V. L., nar. X., bytom O. č. X. s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolaní obvineného a okresného prokurátora Krajský súd v Žiline rozsudkom z 25. augusta 2011, sp. zn. 3To 62/2011, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného J. L. ako nedôvodné zamietol.

Obvinený J. L. písomným podaním zo 16. augusta 2012 (doručeným súdu prvého stupňa 17. augusta 2012), podal prostredníctvom obhajkyne JUDr. L. K., proti citovaným rozsudkom okresného a krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky citovaný rozsudok okresného súdu v spojení s uvedeným rozsudkom krajského súdu zrušil a vec prikázal súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. bol podľa dovolateľa naplnený tým, že poškodenú v žiadnom prípade úmyselne nožom nebodal a nespôsobil jej zranenia majúce za následok ťažké ublíženie na zdraví. Poukázal na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní (z nich najmä na závery znaleckého posudku znalca MUDr. J. T. a správu HNsP T.) a tieto vyhodnotil zo svojho uhla pohľadu. Na podklade toho nebolo podľa jeho názoru vykonaným dokazovaním spoľahlivo preukázané, že práceneschopnosť poškodenej, ktorá trvala od 28. septembra 2010 a skončila dňom 30. apríla 2011 súvisí nepochybne so zraneniami poškodenej z 13. mája 2010, a preto prvostupňový súd nesprávne zistený skutok právne posúdil ako dokonaný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Okrem uvedeného dovolacieho dôvodu obvinený na záver dovolania konštatoval, že uložený trest je neprimerane prísny a nespravodlivý.

Najvyšší súd prípisom z 2. októbra 2012 vec vrátil okresnému súdu s tým, že je potrebné, aby dovolateľ v podanom dovolaní uviedol dôvod dovolania.

V písomnom podaní obvineného prostredníctvom obhajkyne z 15. októbra 2012 je uvedené, že dôvod dovolania je uvedený na strane číslo 2 ods. 3 podaného dovolania v znení „...z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. – rozhodnutie je založené na neprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.“

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie poškodenej V. L. a Okresnej prokuratúre Námestovo.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril len okresný prokurátor, ktorý v jeho písomnom vyhotovení z 23. augusta 2012 uviedol, že podľa jeho názoru dovolateľ namieta správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu veci, ktorý v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd nemôže skúmať ani meniť a námietky dovolateľa nenapĺňajú ani žiaden iný dovolací dôvod. Pokiaľ obvinený v súvislosti so svojimi námietkami uviedol, že uložený trest je neprimerane prísny a nespravodlivý ani táto námietka obvineného nie je odôvodnená, pretože trest mu bol uložený v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe. Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol, a preto je dovolanie potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ ide o dovoláciu námietku obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., najvyšší súd uvádza, že tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolaateľ ako to vyplýva z obsahu ním podaného mimoriadneho opravného prostriedku, vyjadruje nesúhlas s hodnotením dôkazov a poukazuje na to, že vykonaným dokazovaním jeho vina spoľahlivo preukázaná nebola.

Dovolaateľom uvedené námietky založené na uvedených výhradách a tiež nesprávnom hodnotení dôkazov sú teda mimo deklarovaného zákonného dovolacieho dôvodu, a preto na ne dovolací súd nemohol prihliadať.

Dovolací súd zdôrazňuje, že zo znenia dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. okrem iného vyplýva, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd

nemôže skúmať a meniť, a preto prieskumná povinnosť dovolacieho súdu u tohto dovolacieho dôvodu je preto vymedzená len na posúdenie otázky, či znenie skutkovej vety obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený právoplatným rozsudkom uznaný za vinného.

Znenie skutkovej vety zločinu z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného tejto zákonnej požiadavke zodpovedá, a preto naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nebolo možné konštatovať. Tento dovolací dôvod nie je obsahovo naplnený ani námietkami obvineného, ktoré sú v podstate len jeho polemikou so spôsobom hodnotenia dôkazov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania predpokladaný ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už len z opatrnosti uvádza, že hoci obvinený v podanom dovolaní neuviedol dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. a tento neuviedol ani v ďalšom písomnom podaní, ktoré si najvyšší súd prípisom vyžiadal a len na záver vyslovil presvedčenie, že trest uložený odvolacím súdom je neprimerane prísny a nespravodlivý, že trest bol uložený v zákonom ustanovenej hranici trestnej sadzby, a preto ani táto námietka obvineného z hľadiska skôr uvedeného dovolacieho dôvodu nie je dôvodná.

Na dovolanie obvineného, ním písomne vyhotovené 29. januára 2012 a najvyššiemu súdu doručené 1. februára 2012, na ktoré obvinený poukázal v písomnom podaní z 9. októbra 2012, doručenom najvyššiemu súdu 12. októbra 2012 so zreteľom na ustanovenie § 373 ods. 1 Tr. por. neprihliadol, pretože podľa tohto ustanovenia môže obvinený podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu. V písomnej odpovedi najvyššieho súdu z 23. februára 2012, ktorá bola obvinenému doručená 6. marca 2012 (o čom svedčí obvineným podpísané osvedčenie o doručení), bol obvinený navyše súlade s § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por. poučený, že dovolanie môže podať len prostredníctvom obhajcu. Zároveň bol v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. a ods. 2 Tr. por. poučený aj o tom, že dovolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, aké chyby sa vytýkajú napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo

a musí byť v ňom uvedený aj dôvod dovolania. Pretože iné skutočnosti ako tie, na ktoré najvyšší súd v tomto rozhodnutí poukázal v dovolaní obvineného, podanom prostredníctvom obhajcu, napriek tomu uvedené neboli, a to ani po výzve najvyššieho súdu, dôvodmi obvineného uvedenými v jeho písomnom podaní z 29. januára 2012 sa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. novembra 2012

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová